

allegro alla breve

Vasile Andreica

zic unii c-am o viață minunată
că merg și vin încolo și încoace
tot povestesc și fleanca nu-mi mai tace
și mă expun de fiecare dată
iar altora le pare că-mi arăt
prea cu tot dinadinsul poezia
încât orgoliul să mi-l desfăt
să-mi înfășor în versuri nerozia
și încă alții spun că nu-s decât
un fante melancolic și urât
drapându-și în concepte ignoranța
ca să-și trezească-n inimă speranța
de-a trece dincolo de da sau nu —
dar ce știi ei?
speranța mea ești tu.